

Драгомиръ. Ако мене питашъ, ще видишъ че си лошо измъганъ въ мислитъ си.

Теоханъ. Доволно е за дето си скрихтѣ послѣ боя рогата, и несмеяхте вече да ги покажете.

Драгомиръ. А вашитѣ като сѣ на въпъ, трѣба да са счушѣтъ, защото рогата бодѣтъ.

Теоханъ. Оня който извърши нѣкоя работа, той иска награжденіе за трудовѣтъ си.

Драгомиръ. Вашето награжденіе, нека е далечъ отъ насъ. Само азъ съмъ гладенъ за бой.

Теоханъ. А пъкъ азъ съмъ жеденъ за кръвъ. Особенно за вашата.

Драгомиръ. Вода има много, можешъ да са напиешъ, и то пакъ ако си достоенъ, защото и тя е отъ нашитѣ всемогъщи божества.

Теоханъ. Вашитѣ всемогъщи и проснодържавни божества, ставатъ добъръ темель за нашитѣ палати.

Драгомиръ. Пази са да не ти са търкаля главата по коминитѣ.

Теоханъ. Оня, който иска да убива пріятелитѣ си, той нанася вреда на тѣхъ, но повѣче самъ на себѣ си. Сичко може да са спичели, само изгубенъ пріятель никоги.

Драгомиръ. Прочее, ти си мой пріятель?!.. Много си расположенъ днесъ. А отъ гдѣ са научи, да са шегувашь толкосъ икусно?

Теоханъ. Азъ не знаѣхъ да са шегувамъ тогасъ, когато не е нужно. Нѣ само ти казвамъ онова, което другій не би ти казалъ.

Драгомиръ. А да ли би ми казалъ, съ какво са удостоихъ до толкосъ съ вашето пріятелство, когато ви азъ ненавиждамъ най-много?

Теоханъ. Защото си юнакъ, какъвто не ся намира другій, и войвода какъвто ся рѣтко ражда, и свкій може да повѣрва на думитѣ ти.

Драгомиръ. Благодарѣхъ ти на хвалбитѣ. Лукаво зборишъ.

Теоханъ. Всяко благодареніе е напраздно. Нѣ ще мѣ